

בצו בית-המישפט. סכום של מאה ל"י לחודש. גם כאשר הצליח עורך-דין נודל-מן, בתפקידו כנאמן של החייבים, לאתר חלק מהצירוף בשווי מאה אלף ל"י שנעלם, לא פגע הדבר בגדעוני.

גדעוני, שגילה כי החיים יפים, בתור פושט-רגל, החליט להרחיב עסקיו לחו"ל. במאי 1970 עזב שוב את הארץ. הוא ביקש את רשות הנאמן לכך. משנתבקש להפקיד ערבות — נעלם. הוכרו כעברייני נמלט.

למרות זאת, שב גדעוני מקץ שנה ארצה, הביא עימו מכונית פ'9 ו'304 — עליה לא שילם מכס — מכונית כביסה וחפצים אישיים נוספים רבים. **לפתע, יש כסף.** את המכונית הוא מכר לגיסו החיפאי, אברהם דגני. עתה, בהציעו על השיפור הכלכלי שחל במצבו של פושט-הרגל, ביקש עורך-דין נודלמן מבית-המישפט להגדיל את התשלומים החודשיים למאתיים ל"י לחודש — בדי-עבד. בעד כל התקופה שעברה מ-1966. בשבחו את הנאמן על שהצליח, בהקירה מאומצת, לגלות את המכונית, הטיל הר שופט שלושה חודשי מאסר בפועל על פושט-הרגל — והבטיח לשקול את שיחרורו אם יפרע לקופת הנאמן מאה ל"י לחודש בעד כל התקופה. ימסור לו את מכונית הפ'9, וימציא ערבות של 20 אלף ל"י, להבטחת הופעתו בפני בית-המישפט. האיום במאסר השפיע. תוך 24 שעות הצליח פושט-הרגל המסכן, שהיה מסוגל לשלם רק מאה ל"י לחודש — למלא את כל דרישות השופט.

יחסי עבודה

כמה שווה כמעט-מוות

לאחר שכמעט נהרג בעבודה,

החליט לעזוב —

אך גילה שאינו

יכול לקבל פיצויים.

ההתפוצצות העזה שנשמעה מכיוון מע-בית הטריאדון*, במפעל מכתשים בבאר-שבע, וזעזעה את כל הסביבה. בעקבותיה, היתמר במהירות ענן עשן כבד. יצחק עוזיאל וגבריאל בן-חמו, שעבדו על פיגום סמוך, חיפשו מיפלט. בן-חמו, צנח במי-לואים בן 28, קפץ ללא היסטוס לקרקע. כשהוא צועק לחברו לקפוץ בעקבותיו. יצחק קפץ. אך שלא כחברו, קפץ לא טוב. שבר את רגלו. גבריאל מיהר ונשאו ל-מקום מיבטחים.

חקירה. שנתיים שכב יצחק בבית. בדרגת נכות זמנית של מאה אחוז, כשהוא חי על פיצויי הביטוח הלאומי. למרות זאת, חש שהוא ברימול. למרות שנכנס לעבודה רק עשרה חודשים לפני התאונה, שמע מחבריו על מכת התאונות הקטלניות בר-מיפעל, שהחמורה בהן אירעה כשנתיים קודם לכן. בהתפוצצות דוד, נהרג פועל ונפצעו שישה. למרבית המול, היה זה בעת הפסקת הצהרים, ורוב הפועלים היו במיזנון. לוא היו באולמות העבודה, היה האסון כבד יותר.

בעקבות התאונה שאירעה ליצחק, והח-קירה שאחריה, הותקנו במפעל מספר אמצעי זהירות נוספים. אך הם לא חיסלו את מכת ההתפוצצויות. חודשיים לאחר שיצחק חזר לעבודתו, אירעה במפעל הת-פוצצות נוספת: הפעם, נהרגו שלושה עובדים, ושמונה נפצעו.

לא מגיע? למרות שהרופאים הצליחו להציל את רגלו של יצחק, הוא לא חזר מעולם לכושרו הקודם. כושר תנועתו נש-אר מוגבל. לאחר שתי תאונות עבודה נוספות, קלות יחסית, החליט לעזוב. הוא פנה להנהלה, ביקש פיצויים. לאחר שבקשות הפיצויים שלו נענו בשלילה, חי-גיש יצחק לבית-המישפט תביעה ניוקין בסך 50 אלף ל"י. במהלך המשפט, הצי-טמקה תביעתו לעשרת אלפים.

אך גם זאת לא הסכימה מכתשים: "כמעט נהרגתי אצלם — נשארתי נכה בגללם — ולדעתם לא מגיעים לי פיצויים על זה?" תמה יצחק. עתה, ייאלץ לעמוד בקרב ממושך נוסף, עד שבית-המשפט יחליט אם אכן מגיע לו פיצוי על פציעותיו במפעל עתיר-ההתפוצצויות — ואם כן, כמה.

* חומר חימי רגיש המתלקח מעצמו ב-חום של 130 מעלות.

עסקים

פשיטת רגל -

העסק הטוב ביותר

"לעברייני פושט-רגל"

שברה לחו"ק, יש יותר זכויות

בארץ מאשר לאזרח שומרי-חוק.

"אזרח היושב קבע בארץ, מציית לחוק, ומשרת את המדינה בשירות צבאי סדיר או בשירות מילואים, צריך לשלם בעד מכונית סכום העולה לשנה וחצי משכורת של עובד בכיר. אבל פושט-רגל, שהימרה את צווי בית-המשפט, וכל שעשה למען המדינה הוא שהואיל לשבת שנתיים שלוש מחוץ לגבולותיה — זכאי לפטור ממיסים, על מכונית שהוא מביא עימו."

לא היו אלה המילים החרפות היחידות שהשמיע השופט יוסף חריש, הידוע דווקא בדרך כלל במתינותו. קבע עוד השופט: "תוך התקופה שאני עושה שליחות זאת של דיון בתיקי פשיטת-רגל, עברו תחת ידי אלפי תיקים. מסופקני אם אוכל לדי-לות מתוכם המישה השווים בחומרתם ל-עניין זה. ראוי הוא החייב שתיתמצה עימו כל אות של חומרה."

ככי כאולם. האיש שזכה בשיא נדיר זה ישב בשבוע שעבר מול השופט. כשהוא נראה רחוק מלהתגאות בהישגיו. מיספר פעמים במהלך הדיון פרץ דוב גדעוני

שופט חריש
האיום השפיע

בבכי, תוך שהוא מקשיב להאשמות שהו-נעלו נגדו על-ידי עורך הדין החריף ליאון נודלמן, הנאמן על נכסיו בפשיטת-רגל. סיפורו של נודלמן היה שיעור מרתק בנושא "איך להצליח בעסקים על-ידי פשיטת-רגל". סיפר הנאמן: "פעמיים מאו הוכרו ב-1966 כפושט-רגל, עזב גדעוני בעורמה את הארץ, על-אף צו עיכוב-יציאה העומד תלוי נגדו: הוא פנה לבית-המישפט בבקשה להתיר לו לצאת לחו"ל — וכשהגיעה תור הבקשה להישמע — כבר לא היה בישראל."

מאז 1966 הספיק דוב גדעוני להקים ולנהל חברה, לעבוד בבנק, לפתוח חש-בון ועבר-ושב, ולגלגל עסקים שונים ב-ישראל ומחוצה לה, כל זאת — בניגוד לחוק, האוסר על פושט רגל לעשות פעולות אלה.

בחקירת שתי-עורב שנמשכה שלוש שעות תמימות, סיפר גדעוני (42) את צידו שלו של הפרשה: "ב-1966 קיבלה חברת טרמו פלטט שהיתה בבעלותי, צו-פרוק, בגלל חוב של 91 אלף ל"י, אותו לא היה באפשרותה לפרוע."

באותו זמן שכבתי מאושפז בעיקבות תאונת-דרכים, וביקשתי שיכריזו עלי כעל פושט-רגל, כתוצאה מההידרדרות במצבי הכלכלי, עלו חיי-המישפחה שלי על שיר-טון, אשתי מצאה לה גבר אחר, והחלה לחפש דרך לקבל ממני גט. שרשרת התי-לאות ייערעה את מצבי הנפשי, ונסיתי להתאבד. לקחתי 40 כדורי פרודורמול. בעיקבות נסיון ההתאבדות אושפזתי בתל-השומר, פעם שנייה אושפזתי בבית-חולים בנס ציונה, בגלל דיכאון נפשי ואלכוהוליות."

העסקים כרגיל. יסורים אלה לא מנעו בעד גדעוני להכריח מחברתו, ערב פירוק נכסיה, ציוד בשווי מאה אלף ל"י, להת-חיל מחדש בעסקים. תמורת כל חובותיו בסך 91 אלף ל"י, הוא חוייב להחזיר,

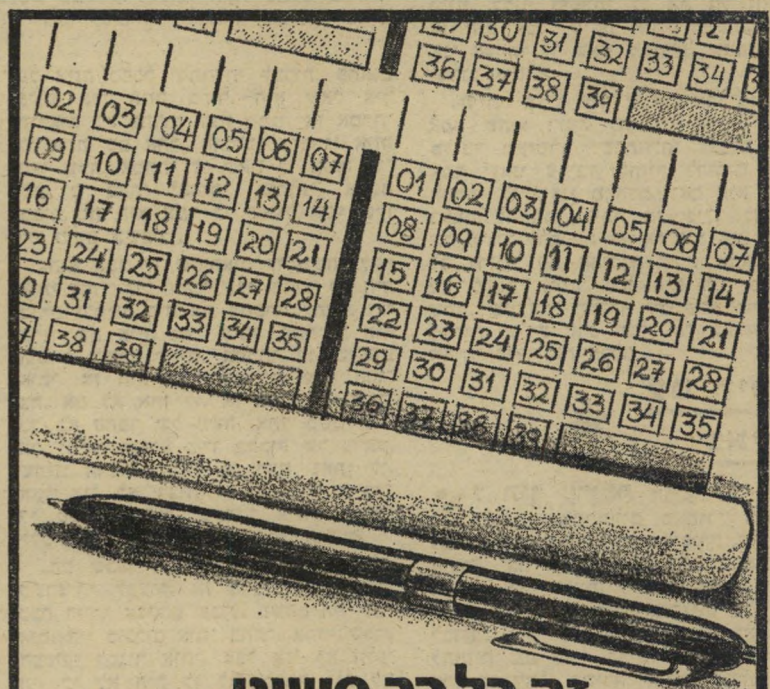

בימים חמים
אין טוב ממקלחת עם

בת אורן

הסבון ללא סבון של תיא המנקה,
מורענן ומרחיק זיעה למשך כל היום.

ריח האורנים הטבעי והקצף השופע
של בת-אורן, יפיגו ממך את החום
ויעניקו לך הרגשה נעימה.

זה כל כך פשוט...

מה יותר קל מלהשתתף בהגדלת
הלוטו. תמורת 50 אגורות תוכל
לסמו 6 מספרים בכל אחז משתי
הטבלאות שבטופס.

עשה חישוב פשוט פעולה בת
שניות ספורות. מביאה לך סיכויי
השתתפות בזכייה בת 75,000 לירות
בפרס הראשון ואלפי לירות ביתר
הפרסים.

זה כל כך פשוט...

